

Troonrede Koningin van de Jeugd 2017/2018

Beste jongens, meiden, politici en overige aanwezigen,

In april 2017 ben ik Koningin van de jeugd geworden. Ik vind het een grote eer dat ik hier vandaag mijn troonrede van de jeugd mag voordragen. Net als ik dat hier vandaag mijn stem mag laten horen vind ik het belangrijk dat kinderen overal in de maatschappij hetzelfde doen.

Op het debattoernooi vertelde ik dat kinderrechten nog te weinig aandacht krijgen in de politiek, terwijl kinderen de toekomst van ons land en de hele wereld zijn. Deze troonrede is er ook voor om meer aandacht te krijgen voor de dingen die in ons welvarende land nog steeds niet goed gaan. Vandaag gaan de debaters en ik het hebben over vier onderwerpen waar Nederland nog volop verbetering kan boeken.

Het eerste thema is kindermarketing. Zonder dat we het doorhebben wordt overal reclame gemaakt, zo ook voor kinderen. Dit is echter lang niet altijd positief voor kinderen.

Als tweede zal jongerenparticipatie aan bod komen. Iedereen heeft recht op zijn eigen mening. maar kunnen kinderen in Nederland eigenlijk wel hun mening vormen en uitspreken? En bovenal: wordt daar ook wat mee gedaan?

Het derde onderwerp is migratie. Sinds de vluchtelingen crisis van 2015 krijgt dit thema veel aandacht in zowel de politiek als de media, maar er wordt slechts zelden ingegaan op de specifieke gevolgen voor kinderen. In Nederland is het heel normaal dat je elke dag naar school gaat en veilig weer thuis komt, maar voor kinderen die op de vlucht zijn, alleen of met hun ouders, is dat helemaal niet vanzelfsprekend. Toch is het recht op onderwijs één van de meest fundamentele kinderrechten. Gevluchte kinderen hebben net zoveel recht op een gezonde en veilige ontwikkeling als Nederlandse kinderen.

Het vierde en laatste thema betreft Kinderrechteneducatie. Hoe kunnen wij, kinderen, ervoor zorgen dat onze rechten worden nageleefd als wij zelf geen idee hebben wat onze rechten zijn?

Ik heb van mijn opa geleerd dat het belangrijk is om mee te denken en te zorgen dat je meepraat waardoor je invloed hebt op dingen die besloten worden. **Je stem laten horen is dus de manier om iets te veranderen** en vandaag mag ik hier als koningin van de jeugd mijn stem laten horen.

Ik hoop dat alle aanwezige jongeren en politici de inhoud van deze speech en van alle debatten op hun eigen manier zullen gebruiken om de toekomst van alle kinderen in Nederland een stukje beter te maken.

Kindermarketing

(Stelling: Supermarkten mogen alleen reclame maken voor gezonde voeding)

Om 7 uur gaat mijn wekkerradio af. Na een liedje hoor ik nog een korte commercial over die nieuwe sportdrink die nu in de supermarkten ligt. Na gegeten te hebben spring ik op mijn fiets naar school. Ik kom onderweg meerdere billboards tegen en minstens de helft gaat over eten of drinken. In de pauzes scroll ik nog even door mijn instagram en zie ik de gesponsorde foto's van lekkere snoepjes waardoor ik gelijk naar de snoepautomaat loop om deze te halen. En als ik dan thuiskom na een lange dag en de tv aanzet, zie ik ook alleen maar reclames over de heerlijke hamburgers bij Mc. Donalds.

Ik durf te beweren dat als ik zou vragen wie er de afgelopen maand bij Mc Donalds is geweest dat de helft van de zaal z'n vinger op zou steken. En je kunt je afvragen: "Is dat erg? Je mag toch best af en toe een hamburger eten?"

Reclame over voeding omringt ons iedere dag. En dit is meestal geen gezonde voeding. 94% procent van de reclames gaat over ongezond eten en drinken en het overgrote deel van die reclame is specifiek gericht op kinderen. Denk bijvoorbeeld aan de Dora-koekjes of K3 chips. Kinderen zijn heel gevoelig voor deze marketing. Ik baalde er vroeger ook van dat ik een appel mee naar school kreeg terwijl ik liever Kabouter -Plop koeken had.

We weten dat in 2016 bijna 14% procent van de kinderen in Nederland last had van overgewicht en dit percentage neemt jaarlijks toe. De overheid kan en moet hier een duidelijker standpunt in nemen om de toename te stoppen.

Volgens artikel 6 van het kinderrechtenverdrag is de overheid verantwoordelijk voor het garanderen van het recht op ontwikkeling. Dat houdt in dat deze overheid de plicht heeft ervoor te zorgen dat kinderen opgroeien in een omgeving waarin ze zich mentaal en fysiek goed kunnen ontwikkelen. De grote hoeveelheid reclames waarmee jongeren dagelijks te maken krijgen zou beter gecontroleerd kunnen worden.

Op dit moment zijn er vanuit de overheid weinig regels over kindermarketing waar bedrijven zich aan moeten houden. De regels die er zijn, worden vaak opgesteld door de fabrikanten zelf. Omdat zij de regels bepalen kunnen zij deze ook makkelijk veranderen om hun product beter te verkopen. Dit vind ik raar. Als ik een spelletje speel ga ik toch ook niet halverwege de regels aanpassen om het spel te winnen?

Natuurlijk is het maken van regels hierover niet gemakkelijk. De overheid kan tenslotte niet voor ons bepalen wat we wel en niet mogen eten. Toch zijn er nog genoeg opties over.

Ik laat mijn stem horen en doe hierbij de oproep aan de regering om strenger toe te zien op de regels rondom reclame en meer in te zetten op het informeren van jongeren over de risico's van ongezond eten.

Participatie

Stelling: Er moet een kinderparlement komen

In Nederland leven wij in een democratie, waarin wij kinderrechten beschermen. Maar kunnen Nederlandse jongeren wel meedenken over de maatschappij waar wij in leven? Wordt er naar kinderen geluisterd en mogen ze meespreken?

Kinderen mogen tenslotte niet stemmen, waardoor zij in de Tweede Kamer niet worden vertegenwoordigd. Het is dan ook niet zo gek dat in de verkiezingscampagne van afgelopen jaar nauwelijks gesproken is over de rechten en belangen van kinderen. Het mag natuurlijk niet zo zijn dat jongeren geen gebruik kunnen maken van hun democratische rechten!

Eén van de grotere gevaren van te weinig participatie is dat de jongeren zich niet meer betrokken voelen bij, of zelfs verantwoordelijk voor, de maatschappij waarin zij leven, omdat alles toch wel voor hen beslist wordt. En dit is niet zo gek, als je bedenkt dat de jongeren daar feitelijk nog gelijk in hebben ook.

Laat ik het referendum over Brexit als voorbeeld nemen: als het aan de jongeren had gelegen dan was het Verenigd Koninkrijk in de Europese Unie gebleven. Maar bij deze beslissing hebben de ouderen uiteindelijk de doorslag gegeven en daarmee voor de jongeren bepaald dat het Verenigd Koninkrijk uit de Europese Unie stapt. Een stap met grote gevolgen voor de kinderen in het verenigd Koninkrijk.

Daarom is het nodig dat we ons hier vandaag, als jongeren, uitspreken voor een actievere betrokkenheid van jongeren. Om actief mee te denken en mee te spreken in onze steden, dorpen en provincies zoals hier nu in de Ridderzaal.

De mogelijkheden voor kinderparticipatie zijn eindeloos. Nederland kan op dat gebied een voorbeeld nemen aan veel middelbare scholen, waar leerlingen actief worden betrokken bij de besluitvorming. Zo ben ik bij ons op school betrokken in de leerlingenraad, die actief leden werft onder alle jaarlagen, waardoor het schoolbestuur input krijgt van de mensen waar het op school daadwerkelijk om draait - ons.

Dit voorbeeld toont aan dat jongeren niet alleen hoeven toe te kijken hoe hun wereld door volwassenen wordt vormgegeven. Het is van groot belang dat juist kinderen betrokken worden in de besluiten, waarvan zij zelf de gevolgen het sterkst zullen gaan merken.

Migratie

(Stelling: een asielzoeker tussen de 12-18 jaar moet gekoppeld worden aan een Nederlandse jongere.)

Ik denk dat wij allemaal de verhalen kennen van kinderen die vluchten omdat zij in hun leefomgeving geen gelukkig en veilig leven kunnen leiden. De foto's en duizenden nieuwsartikelen laten duidelijk zien hoe zwaar en gevaarlijk een reis naar Europa is.

Op dit moment zijn wereldwijd 50 miljoen kinderen op de vlucht en meer dan 100.000 kinderen vragen jaarlijks in hun ééntje, zonder begeleiding, asiel aan in een land waarvan ze hopen dat het veiligheid biedt.

Ik weet dat de leefomstandigheden hier zijn beter dan in de landen waar de kinderen met of zonder ouders vandaan vluchten. Maar neem Soufian, 9 jaar oud als voorbeeld. Hij is gevlucht uit Syrië omdat hij en zijn ouders moesten vluchten voor de oorlog in Syrië. In Nederland heeft hij al in 4 asielzoekerscentra gezeten. Nu, net gesettled op zijn school en op de voetbalclub, moest hij weer verhuizen. Binnen een dag moest hij van alles wat hij had opnieuw afscheid nemen. Dit wordt als normaal gezien, het hoort er nu eenmaal bij. Maar ik vind het al erg als ik binnen Zwolle gedwongen naar een andere dansschool zou moeten.

Het lijkt of het belang van Soufian hier niet het belangrijkste is. De overheid zou er voor moeten zorgen dat er juist naar het belang en de ontwikkeling van Soufian wordt gekeken. Helemaal als ouders dat niet zelf kunnen doen – zoals bij veel jonge asielzoekers.

Stabiliteit, zorg en veiligheid. Dat zijn zaken waar Soufian naar op zoek is. In Nederland valt op dat gebied nog veel te bereiken. Niet alle vluchtelingen kinderen kunnen hier snel naar school, de gezinshereniging duurt vaak erg lang en het vele verhuizen draagt niet bij aan de stabiliteit en zekerheid waar kinderen toch vaak behoefte aan hebben.

Het is aan Nederland om te laten zien dat wij onze verplichtingen naar deze kinderen - die we met het kinderrechtenverdrag zijn aangegaan - ook daadwerkelijk waar gaan maken.

Kinderrechten educatie

Stelling: Kinderen moeten elk jaar op school verplicht les krijgen over kinderrechten.

Wist je dat over de hele wereld kinderrechten nageleefd moeten worden maar dat kinderen zelf vaak nog niet eens weten wat hun rechten zijn?

Ik wist bijvoorbeeld niet eens dat De Staat er voor moet zorgen dat ik toegang heb tot informatie en mij te beschermen tegen informatie die schadelijk voor mij kan zijn.

Als voorbereiding op deze troonrede heb ik een enquête gemaakt en op social media een oproep gedaan om deze in te vullen. 120 scholieren hebben dit gedaan. Bij ons, op een doorsnee Zwolse school, blijkt dat 50% van de leerlingen nog nooit, op basis- of middelbare school, les heeft gehad over kinderrechten. Ook ik heb op school geen lessen gehad die specifiek over mensenrechten gingen, terwijl er in artikel 29 van het kinderrechtenverdrag staat dat kinderen op school zouden moeten leren over mensenrechten. Dit is zorgelijk, wanneer men bedenkt dat Nederland, in vergelijking tot de rest van de wereld, nog altijd een voorloper is op het gebied van mensenrechten én onderwijs.

Ik geloof dat vernieuwingen in het kinderrechtenonderwijs van groot belang zijn om deze rechten ook in de toekomst veilig te kunnen stellen.

Op dit moment wordt op scholen te weinig of zelfs geen aandacht besteed aan kinderrechten terwijl dit toch de plek zou moeten zijn waar kinderen hierover leren. Ik denk dat als kinderen goed weten wat hun rechten zijn, ze ook beter weten wanneer deze worden geschonden. Ik hoop dat ze dan sneller hulp zullen zoeken in een situatie waarvan ze weten dat deze eigenlijk niet juist is. Het onderwijs is hiervoor cruciaal omdat je op deze manier de meeste kinderen kunt bereiken. Immers is naar school gaan een recht voor ieder kind.

Natuurlijk is het niet een heel licht onderwerp om met kinderen te behandelen maar om kinderen betrokken te krijgen en te houden moet je zoeken naar manieren om kinderen enthousiast te krijgen voor dit onderwerp.

Unicef is hier bijvoorbeeld al druk mee bezig. Ik zit hier omdat zij het kinderrechten debattoernooi hebben georganiseerd. Op deze manier ben ik betrokken geraakt en ben ik me meer gaan verdiepen in kinderrechten.

Een ander heel leuk project wat naar mijn mening kinderen erg aanspreekt is het kinderrechtenfilmfestival; Afgelopen schooljaar hebben ongeveer 20.000 kinderen uit groep 6,7 en 8 zelfstandig korte kinderrechten filmpjes of tekeningen gemaakt. Met het filmproject wil UNICEF kinderen stimuleren om op een actieve én creatieve wijze na te denken over hun rechten die in het Kinderrechtenverdrag staan.

Deze projecten zijn echter 1 keer per jaar. Wat nodig is, is een langetermijnvisie op kinderrechten in het onderwijs. Niet perse als vak, maar wel als rode draad door het basis- en voortgezet onderwijs heen. Kinderrechten leer je niet door ze te horen en te kennen, je moet ze net als Engelse woordjes ook kunnen gebruiken.

Slot

Toen ik hoorde dat ik deze troonrede moest gaan schrijven was mijn eerste reactie: hoe ga ik dit doen? Ik had de troonrede van de vorige koningin, Wiam, gelezen en ik dacht: dit ga ik nooit in mijn eentje kunnen.

Nu ben ik behoorlijk eigenwijs en vind ik hulp vragen altijd lastig, want het liefst wil ik alles zelf doen. Maar toen bedacht ik me hoe goed het jeugd debatteam van mij school mij heeft helpen schrijven met de speech waardoor ik hier nu zit. Toen dit tot me was doorgedrongen heb ik hen toch maar om hulp gevraagd. Hiervan heb ik geleerd dat hulp vragen niet erg is en is deze troonrede geworden zoals u hem heeft gehoord.

Dit sluit aan bij het onderwerp wat mij het meeste heeft gegrepen tijdens de voorbereiding van deze troonrede, Participatie. Toen ik meer op ging zoeken over dit onderwerp kwam ik erachter dat de participatie van kinderen in Nederland nog in de kinderschoenen staat. In mijn inleiding heb ik al verteld dat mijn opa mij vanaf kleins af aan heeft geleerd dat meepraten en denken belangrijk is. **Je stem laten horen is de manier om iets te veranderen.** Daarom heb ik besloten om me dit verdere jaar als koningin bezig te houden met hoe we de participatie in Nederland en op Caribische eilanden kunnen verbeteren.

Ik kreeg hulp van het debatteam en nu vraag ik jullie hulp, aan de kinderen van Nederland; Laat je stem horen als je iets wilt veranderen.

En aan de politiek, om kinderen de mogelijkheid te geven om hun stem te laten horen.

Want samen kunnen we zorgen voor een betere toekomst voor alle kinderen van heel Nederland.

Ik vond het leuk maar vooral ook een grote eer om hier, namens de jeugd van Nederland de Troonrede van de Jeugd voor te lezen. Ik zal dit jaar als Koningin van de Jeugd mijn best doen om Nederland een stukje beter te maken. Dank jullie wel.